

Jadranka Barjaktarovic
Linija Naranja

Nekad osjetim da ne marim
za svaki bol, koji nosim
I hodam tad, ulicom stradanja
na dlanu mi losa, linija nadanja
I pitam se gdje je sreća zaspala
s' kojeg puta ja sam loše skrenula...

Oduvjek su prokleti,
svi oni koji znaju voljeti
na drugoj strani uvijek ostanu
sto nisu htjeli, ipak postanu
Ma oduvjek su prokleti
svi oni koji nisu zalili
sve da daju i sami ostanu
I s' bolom uvijek osvanu...

Izgubljena, u moru pitanja
i umorna sam od mnogih skitanja
A dan, po dan i tako godina
samoca grijeh je za one kao ja
I pitam se gdje je sreća zaspala
sa kojeg puta ja sam loše skrenula...

Oduvjek su prokleti,
svi oni koji znaju voljeti
na drugoj strani uvijek ostanu
sto nisu htjeli, ipak postanu
Ma oduvjek su prokleti
svi oni koji nisu zalili
sve da daju i sami ostanu
I s' bolom uvijek osvanu...